

Midnattsropet

Nr 1 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

1972 –
året då världen
blev mindre

ord som värmer

*Ett ord av kärlek
som förmår läka, lyfta
ett hjärta
som är tungt och sorgset,
en handtryckning
en blick med själens värme i
och allt blir ljus
då skingras dimmorna.*

*Varför så sparsam
på ord och blick som värmer
ett fruset hjärta?
Varför så hård och kall
när själar fryser
nästan till döds?*

*Bakom hård yta
som människor skapat
med blickar och ord
som ej har värmt
finns det allra mjukaste fina
som blivit krossat
av omild, klumpig klack,
det finns där
längst inne
förfruset.*

*Ett ord av skamlöst förtal
kan mörda själen
kan bryta glädje
mot ångest.
Tänk på tungan
som förgiftar
för många, långa år
som förvandlar ädelstenar
till hårda isbitar.
Tro ej det som ej är sant!*

*Det finns en lag om sådd och
skörd.*

*Den som krossat
ädelstenar
kan ej själv få glädje
den är borta
för alltid.*

*Dei frusna kan dock smälta
och fram kommer
de finaste ädelstenar
dyrbara, äkta.
Endast en blick
av värme
som intet kostar
smälte det frusna.*

*Då isen smälter
känns det skönt.
Allt blir så lätt.
Då lyser klarare
all den lycka som blivit skänkt.
Två hjärtan
som funnit kärleken
betyder dock mer
än människors blickar
och ord.*

ELSIE HJORT,
(Örebro.)

aktuell kommentar

Oerhörda framtidsperspektiv

■ Mänskligheten befinner sig just nu inför avväganden, som på de mest avgörande sätt skall komma att utforma dess framtid. De allt kärvare levnadsvillkoren tvingar överallt fram större och effektivare enheter, vilka ännu är välmotiverade men i förlängningen öppnar oerhörda framtidsperspektiv. Frontförändringarna är förvirrade men kan för en vaken iakttagare ändå avslöja ett tydligt mönster.

För vår del har det som sker på de olika områdena kommit att framstå som oerhört alarmerande med tanke på det profetiska ordets detaljrika framställning av en gudsfrånvänd mänsklighets sista manöver för att rädda en redan förlorad värld.

Kanske är det mest beklämmande att se utvecklingen inom kyrkorna, som genom sin avsaknad av evangelisk substans och profetisk skärpa gjort sig till brickor i detta fruktansvärda maktspel. Den ekumeniska rörelsen framstår här såsom exponent för den nya tidens situation och betraktelsesätt.

Det förunderliga är att här har både genom spontana rörelser och genom systematiska utspel ande, idealitet och ren spekulat kunnat mötas i en märklig försoning. Då lärofrågorna skjutits i bakgrunden, kan inom den utvidgade gemenskapen snart alla önskvärda smakriktningar tillgodoses, från karismer och fundamental bibeltro till intellektualism och relativism, alla dock förenade i en slags borgfred upptagna av ett gemensamt och djupt socialt engagemang. Det är värt att notera att man nu även så smått börjat känna sig för angående tillsättande av organ utrustade med speciella befogenheter för att underlätta samarbetet.

Jämsides med de organisatoriska enhetssträvandena håller världen också på att gå emot en märklig religiös

förnyelse. Man skulle nästan kunna säga att den öppna förnekelsens tid är så gott som ett passerat stadium. Spiritualism och mystik gör sitt segertåg i det överintellektualiserade västerlandet samtidigt som sensationella parapsykologiska forskningsrön från öst håller på att bana väg för den massiva andevåg som skall inspirera mänskligheten i dess slutliga uppror mot Gud.

På det politiska området håller liknande krafter på att mobiliseras. Även här möter vi den västerländska världen på reträtt. Vietnam ser ut att bli Amerikas öde i öst. Dess positioner intas nu av de växande nationella krafterna av vilka Kina och Japan tillsammans bildar tredje världens starkaste maktkonstellation — "österns konungar". Det är dessa nationella strömningar som samtidigt håller på att omöjliggöra den traditionella missionen i utvecklingsländerna och försätta evangelium där i ett ännu mer utsatt läge.

I Europa och medelhavsländerna pågår samma växande medvetenhet om de egna gemensamma möjligheterna. Vi kommer snart att få se en politisk och ekonomisk maktkoncentration världen aldrig tidigare skådat — ett "tiosstatsförbund" som så småningom kommer att söka sluka hela världen på ett socialistiskt program av varken sovjetiskt eller kinesiskt märke.

På alla områden sker alltså mobilisering för en slutlig uppgörelse med mänsklighetens fiender, där ännu en gång judarna skall väljas ut och bli föremålet för en sista attack. Det är uppenbart att för den som önskar gå Guds väg måste vägen gå utanför allt detta om han skall överleva. Det står dock klart att det också kommer en dag när alla möjligheter är totalt beskurna och det enda som då återstår är himmelsfärd. ■

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Arne Imsen:

Maranata

Det lär knappast finnas något uttryck i den kristna eller religiösa vokabulären som har åstadkommit så mycket rabalder och så mycken smädelse som just namnet eller uttrycket Maranata.

Man kan fråga sig varför. Utan att spekulera eller analysera konstaterar vi bara att så är fallet. De människor, som har detta ord som fältrop och banér har ansetts så världsfrånvända, att de åstadkommer sensation med sin blotta existens, med sitt liv och sin gudstjänst.

Vilken uppfattning man än har, och vilken synpunkt man än lägger på ordet, står faktum kvar. Ordet är laddat, attraktivt eller anstötligt, intressant och spännande. MARANATA!

Men det är inte bara ett skärande eller vädjande fältrop. Det är något mer. Det handlar om kärlek. En kärlek som egentligen inte hör jorden till och inte kan taxeras med mänskliga mått eller produceras med mänskliga resurser. En kärlek som förunderligt nog handlar mer om kors, kapitulation, sammanbrott och förödmjukelse än om härlighet. Eller hellre: Kärleken som döljer sin härlighet i smälekens kors.

Människor kan bli så tagna av denna kärlek att de är redo bryta upp från det närvarande och bekänna sin vara och leva som gäster och främlingar på jorden.

I den här världen är det ju så att människor exploaterar eller exploateras. Det finns dock en kärlek, som icke utnyttjar men sätter fri, och gör personligheten hel och harmonisk.

Ty så älskade Gud världen att han utgav... En kärlek som avstår, som säger nej. Inte bara till det man betraktar som ont, men en kärlek som kan offra det bästa utan att kräva någonting tillbaka. En kärlek som ger, därför att det är dess egen natur.

Låt oss under kommande dagar och år kanalisera denna kärlek, be Gud om den i rikt mått, så vi kan älska människorna in på livets väg.

Hur mycket är egentligen vår kärlek till Jesus värd? Alternativen är många, utbuden tusen. Hur mycket är vår kärlek värd när världen dukar upp det bästa den äger, och vi ser att det på vår väg reser sig först och främst ett kors. En smal väg, där inga vanliga mänskliga kalkyler eller krafter räcker till. En väg på vilken man icke får någonting av världen med sig, och där man inte heller får många med sig.

Utan att vi riktigt har censurerat den första känslan uttalar vi vår kärleksförklaring spontant, likt en av Jesu lärjungar. När vi upplever den intensiva känslan av gudsnärvaro och härlighet, så tycker vi att det inte finns någon makt som kan övervinna oss.

Det finns en fiende som verkligen vet vad vi representerar, vilka resurser vi förfogar över och vilka vi saknar. Han sätter in sina attacker på de områden där vi saknar kraft, eller i ögonblick när beredskapen är låg eller kanske obefintlig, och han gör det med vapen som passar exakt för vår natur och för vår situation.

Herren imponeras icke av heroiska bekännelser, för han vet vad som bor i människan. Han vet vilket material vi är uppbyggda av. Han känner till sveket, förräderiet, fegheten, vankelmodet i vår karaktär och i vårt väsen. Han känner vår egoism, han vet om alltsammans.

— Herre, jag är redo att med dig både gå i fängelse och gå i döden.

Det skulle inte hinna bli morgon efter denna bekännelse, förrän mannen tre gånger förnekat Jesus. Vi känner igen oss! Vilken fruktansvärd spegel ordet är! Det nöjer sig icke med att lyssna på våra ord och registrera våra attityder; det går rakt in i vår karaktär och blottställer hela vår inre värld. Det är inte bara Petrus som talar, det är vi allesammans.

Det finns väl knappast någon skildring i Nya Testamentet, som förmår röra om i vår inre värld som berättelsen i Johannes evangelium då Jesus efter sin uppståndelse testar Petrus.

— Älskar du mig mer än dessa göra?

Petrus svarade: Herre, du vet att jag har dig kär! Nu är Petrus mera dämpad, orden nyanserade. Herren vet om det förflutna, beslut, föresatser och begränsade resurser, nederlag, sammanbrott och frestelser. Men när allt detta står uppenbart återstår ännu ett fakta: *Herre, jag har dig kär!* Jesus fortsätter:

— Sannerligen, sannerligen säger jag dig: När du var yngre omgjordade du dig själv och gick vart du ville; men när du bliver gammal, skall du nödgas sträcka ut dina händer, och en annan skall omgjorda dig och föra dig dit du icke vill.

Nog är de utsträckta händerna en bild på total kapitulation. Det är i det läget Gud får det totala herraväldet. Då har man i realiteten avsat sig dispositionsrätten till sig själv. Då är man icke längre sin egen, då tillhör man en annan.

Om någon icke har Herren kär, så vare han förbannad. Det är sant. Vi behöver kärlek till Jesus, till Guds verk och till tjänsten. Vi äger det icke i oss själva, men det kommer till oss genom den helige Ande. Då skall också visionen förkroppsligas i efterföljelse. Försakelsen blir inte för svår, korset inte för tungt, bördorna inte för tyngande. Trycket blir inte för pressande, ensamheten blir inte för problematisk, utan vi får en inneboende kraft att både följa och tjäna.

Det nya året erbjuder nya möjligheter. Låt oss ta dem i den fasta övertygelsen att han som kom — kommer — och skall komma.

MARANATA!

Av
Ulla-Britt Sundlöv
Kiruna

Vad skall vi göra?

"Låt dig icke övervinnas av det onda, utan övervinn det onda med det goda." Rom. 11:21

Hur är det möjligt, att vara segervinnare i denna tidsålder? När Jesus uppenbarade sig för Paulus på damaskusvägen, sa han bl. a. i Apg. 26:18... *"du skall öppna deras ögon, så att de omvända sig från mörkret till ljuset och från Satans makt och till Gud, på det att de må genom tron på mig undfå syndernas förlåtelse och få sin lott bland dem som äro helgade."*

När ordets pilar träffade folkets hjärtan på pingstdagen i Jerusalem, frågade de Petrus och de andra apostlarna; *"Vad skola vi göra?" Petrus svarade dem: "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse; då skolen I såsom gåva undfå den helige Ande."* Apg. 2:38

Dopet är en livsnödvändighet!

Det står i Rom. 6:4, *"Och vi hava så genom detta dop till döden blivit begravna med honom, för att, såsom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet, också vi skola vandra i ett nytt väsende i liv."*

"Så mån ock I hålla före, att I ären döda från synden och leven för Gud, i Kristus Jesus." Rom. 6:11

Villkoret för att börja vandra i ett nytt väsende i liv, är att vara lydig och följa Jesus i dopets grav. I och med dopet har vi löfte om att undfå Hjälparen, den helige Ande.

Andens dop — till tjänst

"Men när den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judéen och Samarien och sedan intill jordens ända."

Tjänandet börjar i och med att den tredje personen i gudomen, den helige Ande blir en verklighet för oss. Han skall leda oss fram till hela sanningen, ty den helige Ande förhärsligar Jesus.

"Följ mig"; sa Jesus till lärjungarna. De orden gäller oss alla som tagit emot honom som Herre.

"Men varen ordets görare och icke allenast dess hörare, eljest bedragen I eder själva." Jak. 1:22

Icke vill väl du stå självbedragen den dag Jesus hämtar sin brud till himlen? Han vill använda dig innan "natten kommer, då ingen kan verka." När Jesus bad för

alla de som trodde på honom, sa han till Fadern i Joh. 17:14—19:

"Jag har givit dem ditt ord; och världen har hatat dem, eftersom de icke äro av världen, likasom icke heller jag är av världen. Jag beder icke, att du skall taga dem bort ur världen, utan att du skall bevara dem från det onda. De äro icke av världen, likasom icke heller jag är av världen. Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning. Såsom du har sänt mig i världen, så har ock jag sänt dem i världen. Och jag helgar mig till ett offer för dem, på det att de må vara i sanning helgade."

Jesus har gett oss alla möjligheter. Vi är välsignade med all den himmelska världens andliga välsignelser. Vi är också införsatta i den himmelska världen i Kristus Jesus.

Tappa inte besinningen, utan se på vad Jesus förmår i nuet! Han har sagt i Joh. 16:33 "Detta har jag talat till eder, för att I skolen hava frid i mig. I världen liden I betryck; men varen vid gott mod, jag har övervunnit världen." Ge Jesus en chans att använda dig just nu! Tiden hastar och Jesus kommer mycket snart! MARANATA!

Ulla Britt Sundlöv

Liv eller

Varför gav han sitt liv? Han gav det för den nedtryckte. Han gav det för dig som har nervbesvär. Han gav det för dig som har det trassligt. Han bar korset och då behöver du inte bära det en minut längre. Du kan bli fri! Igenom hans välsignade sår är du fri och löst. Han dog för att vi skall leva. Det finns icke en makt som kan ta dig, ty hans seger är definitiv, och du skall få uppleva att du är oåtkomlig för fiendens alla makter. Han gav sitt liv i en blodig död, ingen kunde ta det. Ingen kunde ställa upp de arméer som tarvades för att ta honom. Man ser hur de intelligenta andevärlden driver sitt spel för att få honom fockad. Det är som om hela den sataniska andevärlden via alla kanaler var ute för att få tag på honom. Men han vann seger. Han segrade. Är du glad för att du är frälst? Ingen kan ta ifrån dig rätten att vara hans barn. Ingen kan ta ifrån dig rätten att bli andedöpt. Ingen kan ta ifrån dig *brödet* att bli helbrägdagjord. Tag in och ät Guds eget ord och du ska uppleva att det är skapande.

Men han verkade inte hur länge som helst. Han kommer med sitt nådeserbjudande. Ingen kunde ta honom eller tvinga honom tillbaka, men så småningom så drar han sig tillbaka, efter fullbordad mission. Då det gäller framtiden så vill Gud uppenbara vissa saker. Han vill göra klart för oss att vi har vårt nådeserbjudande, men inte hur länge som helst. Det du idag erbjuds fritt och för intet, kanske du ska söka efter i morgon utan att få tag på det.

* * *

Så började man att undra. Var tänker den här mannen gå, tänker han gå till grekerna? Nej, han ska inte gå till grekerna. Han ska gå till Fadern. Det var vi som skulle gå till grekerna, men han gick till Fadern. Han gick hem och så utbad han sig hos Fadern den helige Ande för att vi skulle kunna gå till grekerna, till hedningarna. Jesus är suverän. Han for upp, det har ingen gjort före honom. Bibeln säger om GT:s heliga och härliga gestalter att de gick ner i dödsriket. — Men om Jesus står det: "*han for upp. Han tog fångar, han gav gåvor.*"

Vad var det för fångar han hade med sig när han for upp? Det var dödsrikets fångar, GT:s heliga, tros-

Nu står han där på den sista dagen i högtiden. Hela ceremonin har gått av stapeln. Varenda fas har spelats upp inför folket, och nu stod Jesus mitt på tempelplatsen i samband med vattenösningsceremoni. Och ropade "Om någon törstar så komme han till mig och dricke. Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram såsom Skriften säger." Så bådade han en ny tid.

hjältarna, Abraham, Isak, Jakob, Mose, Rahab skökan, David etc. Jesus gick ned i dödsriket och så proklamerade han sin seger efter att ha tagit nyckeln till döden och dödsriket ur satans händer, och så öppnade han dödsrikets portar. Han förde så ut dem som väntade och överförde dem till paradiset. Och i den skaran var också rövaren på korset med. "*Tänk på mig, då du kommer i ditt rike*". Då säger Jesus: "*Sannerligen, idag ska du vara med mig i paradiset.*"

Så är vi då på tröskeln till den nya tidsåldern. Ljus bryter fram, Gud vare evigt lov, över ett släkte som generation efter generation i årtusenden hade trälats under synden, under döden och under sjukdomen. Vägen var öppen, fri. Och nu är de i paradiset och väntar på uppståndelsens morgon, att få förenas med alla dem som ska träda fram ur gravarna och möta honom, den store Förlossaren på skyn uppe i luften. (Gud är god.) "*Han for upp, han tog fångar...*"

"Men av de två, gjorde han en enda kropp." Och var icke en jude eller hedning.

("Men av de två, gjorde han en enda kropp." Och den kroppen är församlingen och nu har vi allesammans, hur långt borta vi än är, tillträde till en och samma nåd. Vi kan komma till honom och uppleva hans frälsandekraft.

När rättstjänarna hörde detta budskap, började de

ceremoni

Predikan av Arne Imsen

Forts. fr. nr 22 -72

fundera, och de återvände med oförrättat ärende. De kunde ingenting göra. Vad var det för någonting som gjorde detta? Han hade ju inga militära maktmedel, han var ju inte inte alls militant på något sätt. Men det var orden, och det var det sätt på vilket de uttalades som fick krigarknektarnas hjärtan att smälta som vax. Och de fick återvända med oförrättat ärende.

Nu står han där på den sista dagen i högtiden. Hela ceremonin har gått av stapeln till slutet. Varenda liten detalj, varenda fas hade spelats upp inför det här folket, men nu står han där mitt på tempelplatsen, i samband med den ceremoni som kallades för vattenönsningens ceremoni. Nu står han där, medan prästerna håller på att ösa sitt vatten. Han står där och säger KOMMEN TILL MIG. Kommen till mig I alle som törsten! *"Om någon törstar, så komme han till mig och dricke. Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram såsom skriften säger."* Så bådär han en ny tid. Gott folk; nyfrälst och gammalfrälst, nu bådär Han en ny tid; ANDENS TID. Det är icke längre skuggor, det är verklighet; det är icke längre symboler; det är upplevelser. Jesus är mitt ibland oss därför att han inte lämnade oss hjälplösa. Han kom till oss genom den helige Ande, och den helige Ande är här. Han säger: *"Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flöda fram såsom skriften säger. Detta sade han om Anden, vilka de som trodde på honom skulle undfå, ty Anden var då ännu icke given, eftersom Jesus ännu icke hade blivit förhärligad."* Jag hör hur bojorna ramlar från längtande barn som definitivt har tröttnat på alla ceremonier, som inte längre finner någon förlossning i ritualerna. Ser detta döda religionsspel upprepas år efter år; utan hjärta, utan blod och nerver. Mekaniskt, objektivt, kyligt som ett månlandskap.

Jag hör hur bojorna rasslar till. Fjäll faller från människors ögon, och så säger man: *"Denne är förvisso profeten!"* Andra förklarar att han är Messias. Åter andra säger: *"Icke kommer väl Messias från Galileen?"* Och så är samtalet i gång. En del är förargade, och andra prisar Gud. Andra lovar Herren för att de har sett något förunderligt. Så har du

här upptakten till det som äger rum på Pingstfestens dag, då skaror döpes i den helige Ande. Ty det är en stor del av den här skaran som sedermera återvänder till Jerusalem och upplever andedopet. Har du mött Jesus? Har du mött honom som profeten? Har du mött honom som Messias?

Det höll på att utveckla sig till ett kraftigt, religiöst folkgräl den sista dagen, därför att en del ville gripa honom och fängsla honom. Men Jesus gick sin väg efter uträttat ärende, och efter det att många hade upplevt hans härlighet. Jag vill säga dig ytterligare en sak, min älskade vän. Jesus är ingen ceremonimästare. Jesus är icke till för att bevara, försvara och bevaka en religiös tradition. Jesus längtar efter att få ge liv. Och hans ord är skapande; det är makt i det. Så heter det: *"Och de gingo hem, var och en till sitt."* Ser du hur skaran har delats? En del går hem med fast beslut att ta reda på närmare hur det här förhåller sig. Mer än någonsin tidigare så börjar de att be till Gud. De tar fram bokrullen, och de börjar att läsa; och de läser ivrigt för att få veta vad det här kan vara för någonting. Så ser du även de färdiga människorna. De vet allt, kan allt. Tar bokrullen under armen och går hem; förargade, stötta och ohjälpligt förlorade.

* * *

När uppfyllsens dag är inne, träder den här skaran, som är påverkad fram. Där finns en anknytningspunkt; en kontaktyta. Och då Anden faller, så faller den överallt, pris ske Gud. Man kunde kontrollera den ene, man kunde hindra den andre, men nu är det många representerade. Nu är det inte bara en Jesus längre, det är många utav dem. Det blir värre och värre; det tändes överallt. Prisat vare Gud och Lammet, elden brinner! Det brinner överallt! Det finns inte längre någon makt som kan hindra det. Uppståndelsekraften är i verksamhet. Alla fördämningar bryter. En ny epok; Andens härliga epok är inne, förlossningens tid över Israel och över folken. Det brinner överallt där längtan är väckt.

Man har Anden, och ingen kan hindra den, för Anden, den är som vinden; den blåser vart den vill,

forts. sid. 15

**världen
idag**

Mission under omprövning

På några år har den kristna missionen hamnat i blyxtbelysning och blivit föremål för alltmer närgången granskning. Det är framför allt den nyvaknade nationalismen i missionsländerna som gjort att ögonen öppnats för många tidigare dolda sidor i missionsarbetet. Det är möjligt att den självvranssakan man börjat finna tecken till är för sent ute, eftersom många länder redan stängts för missionen. Detta bör dock för oss i varje fall bli anledning till att med ännu större iver söka finna en verkligt biblisk missionsstrategi som inte innebär att man påtvingar människorna ett västerländskt kulturmönster eller som ger utrymme för några som helst spekulationer, en strategi som inte heller är belastad av missionsromantik.

□ Situationen för de kristna i den afrikanska staten Zaire har under det gångna året genomgått en mycket märklig förändring. I en nyutkommen bok redogör *John Hedlund* för vad som skett. Sedan i vår är i praktiken endast en protestantisk kyrka tillåten, nämligen ett överorgan till alla samfund som alla måste tillhöra för att få åtnjuta tillstånd att verka i landet. Även pingstvännerna har här tvingats in i organisationen trots deras starka motstånd. Enligt stadgarna skall visserligen alla få behålla sin självständighet, men på flera punkter finns flera möjligheter för den nya organisationen att i praktiken styra de enskilda kyrkorna.

Parallellt med de problem som uppstått med nyvaknade nationella intressena, har samfundens ledning

nu också ställts inför frågan hur man skall undvika motsättningar mellan de olika distrikten och klaverna, berättas det i *Veckoposten*. I brist på någon synbar lösning tvingades t. ex. baptisterna i Zaire i höst till eftergifter genom en drastisk omfördelning i samfundsledningen för att tillfredsställa alla pockande enskilda intressen.

□ Resultatet av den traditionella västerländska missionsstrategin börjar nu allvarligt visa sig samtidigt som nationalismen växer sig allt starkare i missionsländerna. I ett missionsseminarium i Västerås gav *John Edberg* en resumé över de problem missionen i Indien ställts inför, berättar *Veckoposten*. Missionsstationen blir lätt en borg, en främmande kropp utan personlig kontakt med människor. Den

kristna gruppen blir dessutom ofta isolerad i samhället. Reaktionen på den materiella hjälp som missionen ger är knappast tacksamhet utan snarare förakt. Och vad vore annat att vänta? Det självförakt som föds i en beroendeställning, vänds lätt till hat mot den man är beroende av.

Pingstmissionen

□ Nödvändigheten av en bättre missionsstrategi har varit temat för en debatt i *Dagen*. Det är erfarenheterna från tidigare år och de nya dagsaktuella förhållandena som tvingat till omprövning av den traditionella missionens verksamhetsformer. Hur skall man göra när pingstmissionen vill öppna arbete där det redan finns andra samfund? frågar missionär *Roland Nelson* med tanke på kommande andeutgjutelse även i andra samfund. Det är uppenbart att särskilt pingströrelsen håller på att försättas i en alldeles speciell situation, när det som givit pingströrelsen dess särställning nu håller på att övertas av de andra samfunden. Att fortsätta verksamheten alla samfund var för sig synes i det läget vara ganska oekonomiskt och föråldrat.

— Om fältets arbete skall be-
drivas samfundsmässigt så måste
det på fältet och på hemmaplan
finnas en fungerande organisa-
tion... en styrelse som handhar
ansvar och som kan styra inte bara
kårens verksamhet utan även ha
vetorätt — och tvärtom — i hem-
maförsamlingarnas kontaktförsam-
ling, säger Nelson.

Det är tydligt att tiden nu är
inne att på allvar börja diskutera
en gemensam satsning på mission-
en.

När man talar på det sätt som
jag nu gör, vaknar samfundsspö-
ket, säger Nelson. Han drar dock
paralleller med förekomsten av
hobbygrupper, blåsorkester, ung-
domskören, sångarläktaren, 15-
mannakommittén och Pingstväc-
kelsens U-landshjälp och menar att
detta står det ingenting om i bi-
beln, men ändå tror vi att det är
rätt, eftersom det inrymmes i bi-
belns anda och princip.

Så får det som från början bara
var ett provisorium i brist på något
bättre bli argument för ytterligare
utbyggnad av en byråkratisk mis-
sionsapparat, när man saknar en
genomtänkt biblisk grundsyn be-
träffande missionens mål och verk-
samsformsformer.

□ Från en missionskonferens i
Danmark återger Ljus i Öster nå-
gra skakande förhållanden. Bland
Brasilens 100 000 stamfolk arbe-
tar ca 200 missionärer. Bland 1
miljon studenter där finner man
högst 10 missionärer. Att vara en
pionjärmissionär på universiteten
är inte romantiskt. Inga floder att
samma över — inga ormar att
kämpa mot. Det ger knappast nå-
got gensvar att tala om detta i
våra kyrkor. Trots detta finns
ändå 1 miljon universitetsungdomar
bara i Tokyo — en stad som
enligt planeringarna kommer att
inhålla 80 miljoner människor
1980.

Det som universitetsungdomen
tycker och tänker på morgonen
— det tycker världen på eftermid-
dagen.

Uganda:

Missio- närer utvisas

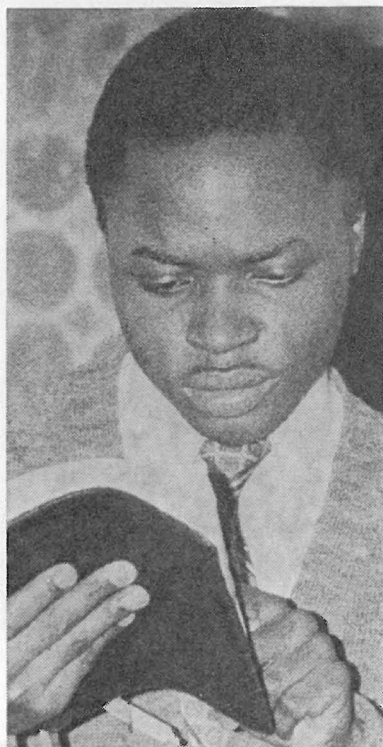
□ I ytterligare ett afrikanskt land
håller nu missionen på att komma
i ett nytt läge. Ett stort antal ut-
ländska missionärer har utvisats
från Uganda med motivering att
de hotar landets säkerhet. Därmed
har också farhågorna om en före-
stående kyrkokamp fått nu näring,
ty president Amin har förklarat
att målet måste vara att lägga
ledningen i händerna på inhemska
krafter.

Amin registrerar

Tidigare har president Amin
påbjudit registrering av alla ut-
ländska missionärer och missions-
arbetare. Enligt iakttagare vidtogs
motsvarande åtgärder beträffande
asiaterna innan påbudet om ut-
visning proklamerades. Man fruk-
tar nu att det denna gång är de
kristnas och den kristna mission-
ens tur. Den muselmanska presi-
denten har tidigare varit utsatt för
kriik för förföljelser mot vissa folk-
grupper.

Visar välvilja

Vi har nyligen talat med en ung
kristen medicinstudent från Ugan-
da, *Edward Tamale-Sali*, som va-
rit i Sverige en kort tid och prak-
tiserat på Södersjukhuset. Han var
mycket förvånad över vad som ha-
de skett, eftersom myndigheterna
alltid visat missionen mycket stor
välvilja genom dess sociala insat-
ser i landet. Vad som ligger bak-
om kunde han inte säga, eftersom

Edward Tamale-Sali
Kampala Uganda

inga uppgifter tillåtits sippra ut.
Nyligen fick han dock veta att en
broder till honom, som också var
kristen, dött sedan myndigheterna
lätit hämta honom i hans hem.

Edward Tamale-Sali tillhör en
ung livaktig församling i Kampa-
la som är nära förbunden med
T. L. Osborns mission. Till oss
kom han sedan han sett vår an-
nons i tidningen. När han läste
rubriken "Maranata — Jesus kom-
mer!" beslöt han sig för att ge-
nast söka upp oss, och från första
stund smälte han helt in i gemen-
skapen. Vad som skall härda med
honom nu när han återvänder till
Uganda vet han inte, och han ville
därför att vi allvarligt skall bedja
både för honom och hans land.

Välkommen
till ett nytt år
med
MIDNATTSROPET

Henry Kissinger — föregångare inom toppdiplomatien.

□ 1972 var året då jordens folk sammanstod för att lösa världens stora problem. Utifrån vitt skilda traditioner och kulturer arbetade man för att skapa den internationella freden, förvaltningen av jordens resurser.

I de flesta fall var man ense om nödvändigheten av en världsfördrag med uppgift om att slå vakt om fattade principer och undvika drama där toppdiplomaterna arbetade för att skapa en balans mellan de olika ideologiernas fredsläror.

Fredsproklamationerna distribuerades till världens massorna. Men hoppet om fred på jorden var fortfarande en skådeplats.

Samma enhetstrend genomströmmade konferenser och dialoger andades i en synteser vaska fram kärlekens guld. Men betjäna infödda och invandrare, fattiga och rika.

Men, som vi ofta hävdar i dessa spår, var det Jesus Kristus. Han dikterade för oss ett kors ut ur världentill Golgata. Han bjöd hela mänskligheten till måltid för syndare avklädda både ämbetsdräkt och fattigdom.

1972- året då v

politiska och religiösa allianser

□ 1972 var året då världen blev mindre. Med massmedias hjälp fokuserades folkens intresse till några få allt annat överskuggande händelser och problem.

Efter långa och många frostnätter av kallt krig inleddes en politisk vår redan i februari 1972. De värmande bilderna från toppmötet i Peking kom. Nixon och Mao öga mot öga, leende och handskakande. Den senare något av en halvgud för miljoner — den förre raka motsatsen. Två

G-72 — "då syntesen syntes" mellan kyrkorna i Sverige.

ng några få allt överskuggande globala
ologiska positioner samtalade man om
tillgångarna, miljön o. s. v.

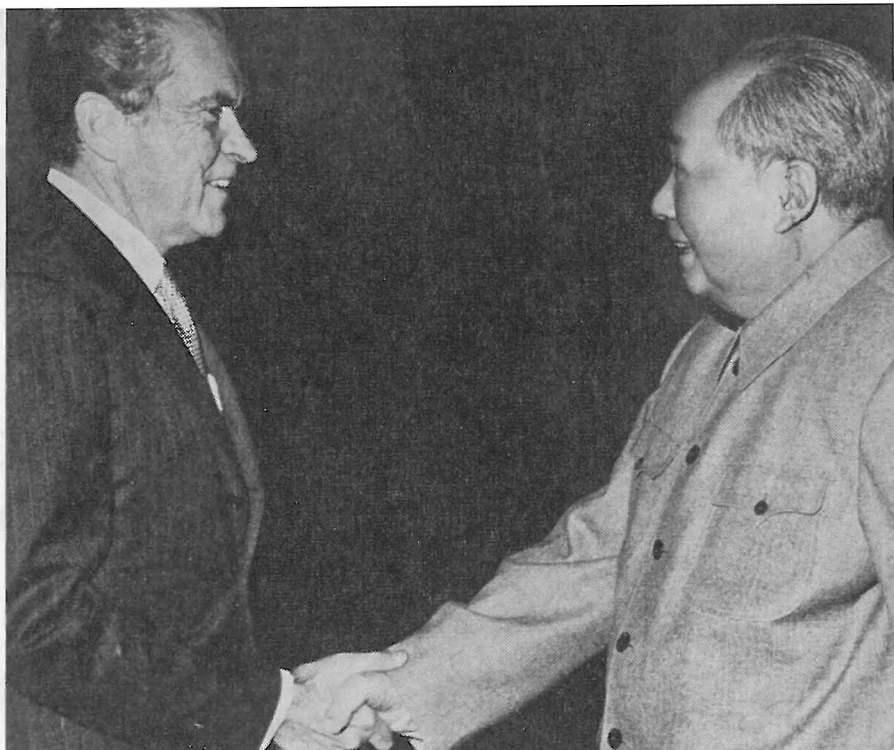
heten av övernationella kontrollinsatser
Bakom kulisserna spelades ett märkligt
för att spinna ett nätverk av synteser

vt via TV-satelliter och teleprintrar till
es lika effektivt av närbilder från krigs-

hela den religiösa världen. Manifesten
och frid. Det gällde att med tusen och
en enad och erkänd kyrka skall kunna
i eller slav.

ur vi inte på fred och enhet utan frids-
ammet på Faderns villkor när han själv
universums demilitariserade zon. Dit har
vi måste komma som enskilda individer,
stitutionsuppdrag. □

Text: Lasse Andersson

Ett handslag — och världen hoppas på fred.

ärlden krympte

tecken på Jesu tillkommelse

män som representerade en mil-
jard människor. Det var ett stort
ögonblick. Stort för bondens på
Kina risfält, för den blaserade
genomsnittssamerikanen, för svet-
saren i Göteborg eller plantagear-
betaren i Sydamerika. En världs-
händelse som till och med nådde
den förlorade generationen i hasch-
klostren.

Vårbrisen fortsatte. Det kom bil-
der från mötet mellan Nixon och
Brezjnev. De värmdes men freds-
drömmarna demolerades effektivt

av B 52-ornas bomber över Viet-
nams risfält och uråldriga bevatt-
ningssystem. En utmaning till in-
tensivare överläggningar på topp-
nivå.

Så bröt sommaren in i Stock-
holm med en rekordvärmebölja.
Delegater i korståg för bättre mil-
jö drog in i gamla riksdagshuset
på Helgelandsholmen.

— Vi har bara en jord, hörde
vi ofta från konferensen, men den
är sliten, och vi har kommit hit
för att tillsammans göra något åt
det. Miljöförstöringen var ett
problem som samlade, intressera-
de och engagerade världens alla
folk. — Detta var en etapp på
väg mot en världsstat, sa en upp-
forts. sid. 17

*OS-72 — världshistoriens största
folksamling?*

... mer glädje över en enda syndare ...

När man ser tillbaka på år 1972, finns det mycket man gärna fäster uppmärksamheten på. Profetian i Guds Ord blir genom revolutionerande och smygande skeenden världshistoria. Vi har i Midnattsropet talat om ekumenikens frammarsch. Om världsstaten som börjar ta form genom det ekonomiska maktspelet. Och i allt kan vi se hur Jesu tillkommelse står för dörren, och tröstar så varandra med dessa ord.

Men det är inte enbart förfall, upplösning och materialism som utbreder sig och ger vittnesbörd om att tidsåldern snabbt går mot sitt slut. Det finns något annat. Ett profetord som går i uppfyllelse. *"Tiden är inne för Lammets bröl-*

lop, och dess brud har gjort sig redo." En skara blir alltmer markant utkristalliserad från världen. En och annan ur folkhavet orkar inte med den förljugna världen längre, utan vänder sig till Gud och ber om nåd och nytt liv. I en allt mer trängd församling räddas genom nyfödelsens under en sista efterskörd till Kristi dag.

Hur fruktansvärt än världshändelserna talar om dom och undergång för vår förbannade värld, så kan vi som lever i Kristus med allt större frimodighet se uppåt och fröjdas över det ord som i dag mer än någonsin förr bevisar sin nyskapande kraft i av synd och demoralisering så förstörda individer. I våra väckelsemöten pre-

dikar vi Guds Ord — och undret sker. Det skapande ordet föder liv. Nytt liv i var och en som tror. OCH ORDET VART KÖTT OCH TOG SIN BONING IBLAND OSS. Det fungerar!

Visst är det fantastiskt och underbart att i bibeln kunna se samma händelser profetiskt skildrade som vi i dag läser i Dagens Nyheter. Men nog skulle dessa profetior vara ganska värdelösa för dig och mig om vi inte visste att även ordet: *"Var och en som åkallar Herrens namn skall varda frälst!"* lika visst går i uppfyllelse. Därför vågar vi leva. Också 1973.

Stina

— *Jesus Kristus är densamme!*

att bli frälst

Först hör du talas om Jesus som vår enda väg till kontakt med Gud. Detta skall du tro på. Därefter gäller det för dig att markera din tro. Att visa att du förtröstar på denne Jesus, istället för på din egen kraft.

Om du är på ett möte gör du detta genom att gå fram och böja knä. I och med detta har du påvisat att du vill tro. Därmed är du också frälst, du är alltså räddad från det ofridens liv du levde, till något mycket, mycket bättre. Ja, till det som vi alla är ämnade för.

Rom. 10:9

"Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror, att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst."

Rom. 10:13

"Ty var och en som åkallar Herrens namn, han skall varda frälst."

En dagbok från bibelskolan

Han gick som solstråle bland bibelskoleleverna. Medelålders. För första gången i Stockholm och på bibelskola. Ibland stod han i köket och torkade disk.

— *Hä ä desamma va' man gör! sa han på bredaste Norsjömål.*

Han var en av de ivrigaste praktisörerna av bibelskolans paroll, "Så, så, så!". Alltid med som frivillig vid alla extra evangelisationsraider med handaffischer och tidningar. Någon han stötte på i en portgång sade ilsket till honom att "Såna där lappar får vi fullt av i brevlådan!" Då genmälde Harry förtröstansfullt: "Ja, men det är riktigt. Vi SKA så!"

Trots alla aktiva insatser i bibelskolan så hann Harry även med att föra en liten dagbok. På red. tyckte vi att läsekretsen borde få del av hans intryck dessa minnesvärda veckor. Här kommer en del i tryck.

Resan i Jesu sällskap går utmärkt härligt. Mitt första intryck av Johannelund var att där var ett hem för både frälsta och ofrälsta själar. Frid och öppenhet inför bibelskolan; alla dessa elever sköt-samma och trevliga. Alla trivs, gemenskapen är mycket stor och Gud är nära. För min sjuka själ har det varit en lindring. Jag kommer att göra anteckningar dag för dag här om vad jag upplevt.

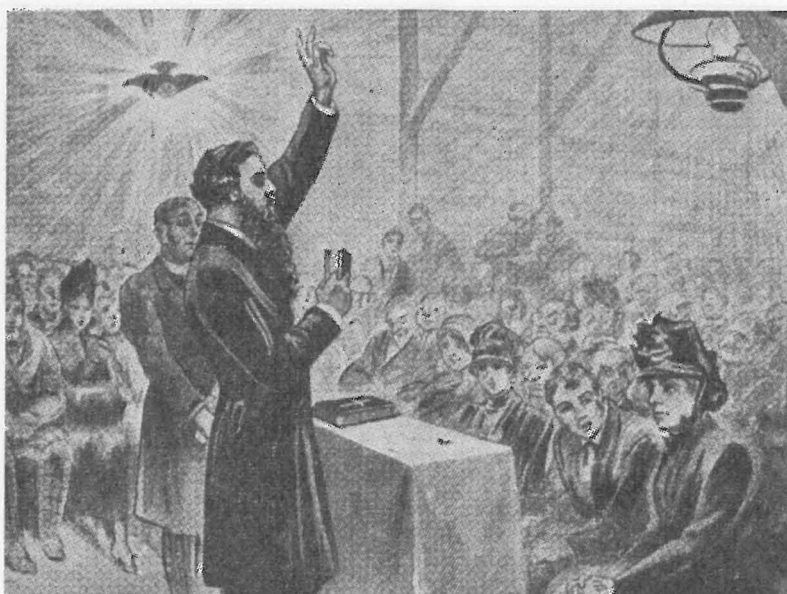
ONSDAG 25 okt: Solen skiner över den fagra bygden, och vid Jesu bord är allvarsmättat. Tack för Dina underbara gåvor, Jesus kär! Det är underbart att åter få samlas och komma nära Dig i bön och brödbrytelse. Mätte inte, o Herre kär, Ditt blod ha flutit förgäves för mitt liv och för någon av oss som är samlade här att fira Din åminnelsehögtid. Halleluja, Jesus är Kärleken och Friden för min arma själ. Du är bönen och lovsångens Gud. Låt oss hålla ut i tro på Dig. Dyre Jesus kär, Du räddar oss från förtappelsens fördärv och den smutsiga avgrunden.

FREDAG 27 okt: Böndag, botdag
— Amen, halleluja!

TISDAG 7 nov: Det är underbart med vägledning till syndabot och återhållsamhet i alla stycken så att vi kan vara beredda att följa med när Herren Sebaot, världsrymdens härskare kommer. Den dagen ska komma oförhappandes, säger Guds Ord. Vi måste därför vara beredda att lämna allt som binder oss vid det jordiska.

SÖNDAG 12 nov: Vet du vad det berodde på att jag inte kunde bedja så förträffligt? Jo, anden är villig, men köttet är svagt. Överlämna således den saken i Jesu underbara, välsignade händer, och du ska se att det blir en härlig seger i Jesu namn. Vägen är stenig och svår, men Jesus bär över mörkret och djupet och prövningarna på ett underbart sätt.

ONSDAG 15 nov: När Herren kommer på skyarna till det sista stora toppmötet på Oljeberget någonstans, då ska alla levande varelser darra inför hans stora dag. Då ska han döma dem efter vad de har utträttat för Guds rike. Döma var och en efter hans gärningar, både goda och onda. Amen, Du vår Herre kom!

Bramwell Booth predikar i Värnamo

Frälsningsarmén fyller i dagarna 90 år och kan därmed se tillbaka på en skiftande tid. De första mötena väckte stor uppmärksamhet och spred ryktet om Frälsningsarmén vida omkring. En stockholmsjournalist som fått i uppgift att bevaka det första mötet skrev ner följande.

90 år under fanan

"Det religiösa vanvett i dess allra nyaste skepnad har med flygande fanor och klingande spel hållit sitt intåg i vår gamla huvudstad. Renläriga "apologeters" utsäde vid korstågen mot förnuft och vetenskap i Vetenskapsakademins hörsal har mognat till skörd i Ladugårdslands f. d. teatersalong. I denna bekanta lokal uppträdde i går afton för första gången en *svensk* avdelning av den s. k. Frälsningshären — denna numera världsberömda förening av religiösa svärnare, vilka på senaste tiden gjort ofantligt mycket väsen av sig i England. Den rymliga salen var överfylld med åhörare, nästan uteslutande hörande till de mindre bemedlade

klasserna. Anslag å annonspelare hade nämligen förberett allmänheten på denna egendomliga aftonunderhållning. Sällan torde emellertid angreppen mot "ottron" hava utkämpats med så ömklit slöa vapen, som de vilka, i går afton svängdes av våra inhemska "frälsningssoldater" av båda könen. — — tiden upptogs huvudsakligen dels med avsjungandet av en ny, lustig "andelig" visa — slagdänga vore måhända rätta ordet — vars viktigaste ingrediens utgjordes av den tjogtals gånger upprepade ordvändningen: "Vi må Jesus prisa", dels av den lika outtröttligt idisslade uppfordringen till den samlade menigheten om att "komma till Jesus", komma nu

strax, genast i afton, för att därigenom undgå helvetet. Att måhända ej en enda av de talrika åhörarna begrep vad som egentligen menades med det där "kommandet till Jesus" det där med att "tro på honom" — det tycktes ej alls bekymra aftonens ivrigt gestikulerande talare. Här, som ofta annanstädes vid fanatismens och den ortodoxa övertrons orgier, dränktes begreppsredan och den sunda bibeltolkningen i det meningslösa ordsvallets gruvliga flod. Och dylikt rent därhusmässiga uppträden ägnade att bestialisera massan, vågar man — "med benäget tillstånd"? — utsmicka med kristendomens heliga namn."

nytt ● kort ● nytt ● kort ● nytt ● kort ● nytt ● kort ● nytt

● Svenska ekumeniska nämnden har beslutat att det skall bli ett nytt Allkristet riksmöte 1977.

● USA:s ledande pingströrelse, Assemblies of God, har ändrat attityd till den karismatiska rörelsen inom kyrkorna. I ett uttalande uttrycker samfundsledningen sin glädje över förnyelserörelsen och förklarar att den vill vara ett med det som Gud gör i världen idag. Samfundet har tidigare intagit en avvaktande hållning gentemot den karismatiska rörelsen. Det nya uttalandet kommer att ytterligare underlätta kontakterna mellan de olika kyrkorna, räknar man nu med.

● Den arabiska världen upplever också just nu en intensiv religiös rörelse. Islam är på stark frammarsch i Egypten, vilket vållat en våg av religiösa stridigheter, meddelar DN. President Sadat har lovat skapa ett samhälle byggt på tro och vetenskap och där islam skall vara inspirationskällan för all lagstiftning.

● Regeringen överväger förbud mot sexklubbar som anordnar förevisning av grova perversiteter och våldshandlingar, meddelade justitieminister Geijer under en riksdagsdebatt.

— Det har blivit alltmer uppenbart att den verksamhet som bedrivs även innefattar prostitution och koppleri.

● Från Sovjet meddelas att medborgaren G. G. Braun bötfullts med 50 rubel för att ha organiserat och gjort i ordning en julgran för barn.

● Antalet missionärer i samfundens tjänst uppgick för år 1971 enligt de statistiska uppgifterna till 1.682, en ökning sedan föregående år med 35. Av missionärerna är dubbelt så många kvinnliga. Den sammanlagda budgeten för yttre mission uppgick till 60 miljoner kronor.

● Två teologer blev statssekreterare när den nya norska regeringen tillträdde, rapporterar Svt. En av dem är *Kjell Magne Bondevik*, 25 år och press och PR-man hos den nye statsministern, därtill på väg mot en teol. kand. som han tänker fullfölja vid sidan om. Den andre är *Gunnar Stålsett*, 37 år och präst, och han knyts till kyrko- och undervisningsdepartementet.

● Lewi Pethrus stiftelse har tillsammans med de etablerade nykterhetsrörelserna tagit initiativ till en konferens kring alkohol och narkotikafrågor på Nalen den 2—3 februari. Inbjudan har gått ut till regeringen och andra myndigheter. Thorbjörn Fälldin har redan lovat att ställa upp.

● Försöken att få med de återstående medelhavsländerna i EEC fortsätter. Från Spanien har DN hämtat

flera intressanta iakttagelser. Majoriteten av den spanska regeringen är mycket angelägen om att Spanien blir medlem av EEC. Svårigheterna är dock att statuterna inte tillåter att någon diktatur får tillträde. Från vänsterkanten förklarar man dock:

— EEC är intresserat av att Spanien såväl som diktaturerna Grekland och Turkiet går med — förmodligen blir det lättare att ändra på Romfördragets krav på demokrati än på systemen i dessa länder.

● Jugoslavien har ansökt om närmare anknytning till EEC och hänvisade därvid till sin ställning som ett europeiskt, socialistiskt och alliansfritt land.

● Rumänien demonstrerade tydligt sin självständiga hållning gentemot Sovjet under de förhandlingar i Helsingfors som skall förbereda den europeiska säkerhetskonferensen. Det är redan uppenbart att denna konferens kommer att få stora konsekvenser för det europeiska samarbetsklimatet.

● I väntan på en hägrande "världslösning" blir det kanske nödvändigt för en del människor att söka skydda sig genom att ge polisen och postverket specialtillstånd att öppna deras post, tror DN apropå brevomborna. Den lösningen dröjer nog inte länge, tror vi.

LIV ELLER...

forts. fr. sid. 7

och den frågar icke — och aviserar icke heller sin ankomst. Den fyller, och den fyller inte bara till brädden, utan den flödar över. Hör du hur budskapet ackompanjeras av gudomlig musik? Det är som om Herren hade satt på hela orgelregistret; Allt som finns för att han vill göra klart för oss vilka resurser han förfogar över. Och det skall ske, säger Gud, att jag skall utgjuta av min Ande över allt kött. Det är ingen kyrkofurste som bestämmer det. Det är ingen predikanthjärna som kan avgöra det, det är inget samfund som avgör det. Anden faller över långtande Guds barn. Detta är gottgörelsens tider, då alla de årsgrödor som har gått förlorade skall gottgöras, och den tomma logen ska fyllas med säd. Förråden skall fyllas, och Guds barn skall förnyas som aldrig förr. Gud vill göra det för sitt härliga namns skull, och det är i den här tiden som han vill göra det, han vill göra det nu.

Jag vill fråga dig: Är du redo att acceptera den

Jesus som stör ordningen, ceremonierna, som icke tar några hänsyn till de krav som självbevarelsedriften dikterar, eller som din fromhet, moral, eller andra sedvänjor dikterar. Är du redo att bli barn för att kunna fröjda dig på barns sätt över Herrens härlighet? Då ska du få uppleva att han utgjuter av sin Ande över allt kött. Den sista dagen i högtiden, då man kört slut på alla sina religiösa ceremonier, då allt är förbrukat och nerslitet, då kommer han, och så blir det liv, LIV, och liv igen. Gud vill göra det för sitt stora och heliga namns skull, och han vill göra det i den här tiden. Herren kommer att hela sjuka, och han kommer att göra det på sitt eget förunderliga vis. Du ska få uppleva att det blir lika naturligt att anlita Jesus Kristus som läkare som det är att gå till bordet för att äta mat. Hälsa är bröd för barnen. De blir aktiva och fyllda med kraft.

— SLUT —

Midnattsropet

1973

■ Midnattsropet vill indoktrinerar, informera, inspirera, intensifiera och irritera, skrev vi vid förra årets början som ett försök till en programförklaring. Under årets lopp har vi också med detta för ögonen sökt spegla, vad som hänt i vår omgivning. Det är mycket som hänt, och ibland har vi blivit mycket närgångna, när vi sökt ge läsekretsen en så riktig bild som möjligt av vad som förekommit.

■ Det är många som trätt upp och menat att vi gått alltför hårt tillväga, men frågan är väl om vi skall vara en tidning som klart drar upp var frontlinjerna går i dagens andliga situation, eller om vi bara skall vara en vanlig och allmänt konförlös tidning, som det redan finns så många av. Vi tar naturligtvis en ganska stor risk härigenom, men vi anser att förhållandet mellan oss och läsekretsen måste bygga på ett ömsesidigt förtroende, och därför sticker vi inte under stol med våra åsikter.

■ Friheten är värt ett högt pris. Vi skulle naturligtvis kunna öppna våra spalter för en mer lätt-

sam och underhållande stil och även ta in annonser av alla slag och på det viset få en mycket billig tidning. Vi tycker dock att vår oavhängighet är värt priset och vi tror att du håller med oss om det. Vi vill att läsekretsen skall veta vad den får i händerna och kunna rekommendera den för andra.

■ Midnattsropet görs av en liten redaktion på några få amatörer. Som du förstår har vi därför inte så väldiga resurser, men vi är fast beslutna om att gå vidare och göra en så slagkraftig och allsidig tidning som möjligt. För det behöver vi din hjälp och ditt stöd. Vi är glada för alla artiklar som kommer in men vi skulle gärna också vilja få tips av olika slag, som vi sedan kan spina vidare på. Ett område som vi skulle vilja ha din hjälp att bevaka är t.ex. vad som sker på lokalplanet, vad som skrivs i lokaltidningarna o. s. v. Med gemensamma ansträngningar skall vi lyckas i vad vi föresatt oss; Guds rikes utbredande.

Redaktionen

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 40:—, halvår 21:—, kvartal 11:—. Lösnummer 1:80:—. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

☐ kvartal 11:—

☐ halvår 21:—

☐ helår 40:—

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Stockholm 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Dagens Nyheter den 16 juni 1972. Året då världen blev mindre.

Efter sommarens dästhet sammanstrålade världens samveten åter i indignation över dramat i München. I huvudrollerna araber och judar. I OS slogs många rekord. Bland annat ett världshistoriskt. Förmodligen har aldrig tidigare så många människor från så många nationer varit samlade på en och samma plats.

Flygplanskapningen i samband med Münchet-dramat var bara ett i raden av brott med politisk anknytning. Osäkerheten bland folken framtvingar någon form av övernationell polisorganisation.

Toppdiplomati

Det finns väl knappast en tidningsrubrik som skulle ha större effekt på en stressad pendlare i New York, Buenos Aires eller Tokyo än just FRED I VIETNAM. Blir det verklighet 1972 har professorn i internationell politik, Henry Kissinger, stor del i den äran. En av orsakerna till att parisförhandlingarna nu strandat var att man inte kom överens om den internationella övervakningen av freden.

Henry Kissinger, enligt uppgifter av judisk-tysk börd, har spelat en märklig roll som föregångare inom toppdiplomatin 1972. Säkert får han många efterföljare som tar upp trådarna för att spina nya synteser mellan folkens

olika läror och ideologier. Förhandlare av Kissingers kaliber skulle just nu behövas för att ena och representera Europas arbetarmassor i den fackliga kampen inom EEC-blocket. På fackligt håll efterlyser man också internationellt samordnade förhandlingar och strejker som ett vapen mot de multinationella företagen.

Lojaliteter

Sommaren 1972 reste Lewi Pethrus till Bern för att delta i de femåriga enhetssamtalen mellan representanter för pingströrelsen och katolska kyrkan. — Dialogen skall på basis av den enhet som redan existerar undersöka de olika traditionernas liv och andliga erfarenheter, heter det i en kommuniké som romersk-katolska kyrkans sekretariat för den kristna enheten utfärdat.

I augusti var det så dags för en unik kristen enhetsmanifestation i Sverige. — Aldrig förr har ett gemensamt, inomsvenskt kristet möte hållits med deltagare från så många kyrkor, trossamfund och kristna rörelser, summerar presidenten för riksmötet i "G-72 och sedan..." Att gemenskapen mellan människor, den s.k. gräsrotseumeniken, frodades i Göteborg, kan noteras som positivt. Men den svenska kristenheten nedtyngdes också av många för Nya Testamentet okända inomvärldsliga lojaliteter. — Att befria kollektivet och att åstadkomma rättfärdiga och hu-

mana strukturer och social rättvisa är likaså en ofrånkomlig uppgift... Frälsningserbjudandet gäller både den enskilde människan och världen som helhet, citerar vi från en av de många skrifter som röjde vägen till Göteborg.

Att klimatförändringarna som möjliggjorde ett ekumeniskt möte av G-72:s bredd inte skedde över en natt, bevisar ett dekret från Andra Vatikankonciliet redan 1965 om splittring mellan de kristna. — Denna splittring strider alldeles uppenbart mot Kristi vilja, sägs det. I samma text ber denna vår världs största kyrka i all ödmjukhet sina kristna medbröder om förlåtelse för alla de synder man begått mot enheten.

Rekommendationerna från riksmötet var legio. När det gäller dopet, råddes kyrkor och samfund att ta upp dopfrågan till överläggningar på toppnivå.

I fråga om nattvarden sades det att "man överväger möjligheten till barnkommunion så att familjen ej splittras vid nattvardsbordet." Vidare att man nästa kristna riksmöte, föreslaget till 1977, inriktas på ett gemensamt nattvardsfirande.

Karisma 72 i Stockholm i oktober var en allkristen konferens med många internationella inslag. Tre toppprofiler — en anglikan, en pingstvän och en katolik — rapporterade om den karismatiska världsrörelsen som suddar ut alla gränser och enar kristna på alla nivåer.

Johannelunds- foldern

DU HAR VÄL LÄST den gula folder som följde med nummer 21 av MR? Vill du i fortsättningen få denna folder en gång i kvartalet? Nästa gång kommer den i januari. Är du intresserad av vårt arbete på Johannelund och vill följa det genom detta lilla specialblad, så markera det genom att anteckna namn och adress i nedanstående ruta och sända in den till MR:s red.

Jag vill få en folder om Johannelund i fortsättningen en gång i kvartalet.

Namn:

Adress

Postnummer Postadress

Skicka kupongen till:

Maranataförs. STHLM

Box 1236 161 12 BROMMA 12

EXTRAERBJUDANDE

80:— introduktions- RABATT på LUNA-gitarren

Gitarren är helskön att spela på. Ett förstklassigt instrument med lättspelt, smal hals med lagom strängavstånd i hårt rosenträ. Locket är av gran och gitarren ger ett klart och distinkt bas- och diskant-ljud.

Den är av japanskt ursprung och har en genomgående mycket hög kvalitet.

Introduktionspris **245:—**
med moms och 1 års fabriksgaranti
(Ord. pris 325:—)

(OBS! Vi har även ett begränsat antal country-gittarrer (m. stålsträngar) till en mycket hög kvalitet.

Pris 475:— (med moms)

Beställningskupong

Orderadress: MR-förlaget,
Box 1236, 161 12 Bromma 12
Tel. 08/80 29 35

Härmed beställes att sändas mot postförskott:
(V.g. texta.) Uppge nummer eller namn på de artiklar som önskas.

..... st
..... st
..... st
..... st
..... st
..... st
..... st
..... st
..... st
..... st

Namn: Bostad:

Postnr, adr: Tel:/.....

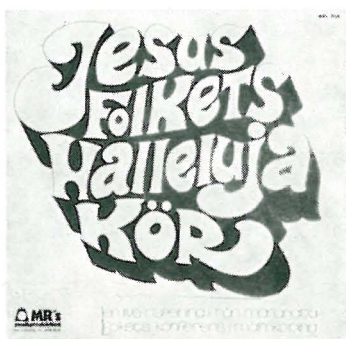
MR's
musikproduktion

161 12 Bromma, Tel. 08/80 29 35

Christina, Irene och Rut-Mari

MRL 2106

HÖSTENS STORA SATSNING! En LP med de två-norrandssystrarna Rut-Mari och Irene Dahlberg tillsammans med Christina Sonesson. Fem av sångerna har Rut-Mari gjort både text och musik till — det är alltså helt nya maranatasånger till ett fantastiskt arrangemang. *Om du förstod; Kristallhavet; Vägen, sanningen och livet; Jesus är vägen; Gudasonen.* Christina, väl känd från sin LP som blivit en försäljnings-succé, sjunger fem solosånger: *Vi gå hand i hand; O, härliga dag; Ovärldig; Maria Magdalena; För sent, för sent.*

Jesusfolkets Hallelujakör

MRL 2108

MALMKÖPING -72. Det bästa från konferensen komprimerat på en sprängladdad LP! Många förhandsbeställde den redan under Malmköpingsveckan. Den blev bättre än vi någonsin vågat hoppas. LP:n som kom ut efter konferensen 1970 har varit en av våra populäraste skivor. När den stora konferensförsamlingen hänfört sjunger de gamla härliga väckelsesångerna till strängmusik, så stannar folk upp, lyssnar och köper. Och den här skivan från Malmköping 1972 är ändå mycket, mycket bättre; både kvalitets- och innehållsmässigt. (Utkommer nov.—dec. 1972).

Tolv omtyckta andliga sånger

MRL 2105

TOLV OMTYCKTA ANDLIGA SÅNGER. Nu kan du få lyssna till sex av våra omtyckta unga sångförmågor på samma LP. Vi har sammanställt de populäraste sångerna från deras EP- och singelskivor, vilka nu är så gott som helt slutsålda.

- Märket för andlig folkmusik -

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

MIDNATTSROPET

PRENUMERERA 1973

*studera
praktisera*

*Sprid
Midnatts-
ropet*

*evan-
gelisera*

*bli
kommis-
sionär*